

tedaj pa je boljše, če se vzame seme iz prejšnjega leta. V tem pa ne smemo pozabiti, da je tako seme — iz prejšnjega leta — izgubilo več manj svoje kaljive moči in mora se torej gošče sejati. Ni krivo, če človek pusti nekaj tacega semena vskaltiti. Po tem, kakor to vzhaja iz prsti, mogoče je razsoditi, koliko da ga je treba gošče sejati.

Da se vzame le zrelo seme za setev, to se razume samo po sebi. Sicer ne rečemo, da bi blizu dozorelo seme ne kalilo, toda gotovo je to, da je slabše in da ne daje upanja na dobro, bogato žetev. Dotlej pa tudi ni, da človek čaka, naj se žetev prezori, kajti tačas izpade veliko zrnje in še najboljše je tisto, ki izpade. Vrhu tega pa še kali tako zrnje slabše ali vsaj ne vse ob enakem času. To bi bila pa tedaj tudi izguba.

Ako torej hočeš, naj ti vzhaja setev enako in v enakem času, skrbi, kolikor je v tvojih močeh, za to, da spraviš žetev v lepem času v hram in pa da shraniš zrnje lepo, tako, kakor zasluži. Eno kakor drugo, če se zanemari, bode zrnju in torej tvoji mošnji na škodo. Zrnje nima več lepe barve in kar tudi ni brez vsega, prijetne vonjave. Zrnje, ki diši po plesnivci, ni za setvo.

Izbira, dobra izbira pri semenu je pač v resnici veliko vredna, ali ona sama še ne stori vsega; v tem je treba še, da je seme čisto. Za to je bila svoje dni najboljja — vejača, sedaj pa se pri mlatvi veja zrnje že bolj po redko in vsled tega je čisto zrnje le redko kje, izlasi tam, kjer se dela le bolj na veliko, da služi mlatič več „meruha“, gospodarju pa pride več zrnja v „košti“.

(Konec prih.)

Zajčji zob.

Odkar je večja skrb pri naših gospodarjih za sadno drevje, sliši se tudi več o škodi, ki jim jo dela zajčja para na mladih drevesih. Kedar je zima huda in dolga, tačas skorej nobena ograja več ne pomaga. Sila lomi kola — tudi pri zajci.

Tudi letos se sliši, da je več škode na drevesih. Mi zato opomenimo naše sadjerejce, naj gledajo v pravem času na drevesca, ki so vsled zajčjih zobov trpela škodo. V časih še je drevesce mogoče rešiti, naj storé torej v tem, kar je prav in mogoče, da se še tako drevesce obdrži. Več let truda in upa bili bi imeli sicer zastonj, kar so ga imeli za drevesce.

Sejmovi. Dne 10. marcija v Celji, pri sv. Juriji pri Taboru, pri sv. Jakobu, v Kapeli, v Kostivnici, pri sv. Filipu pri Kozjem, v Strassu na Spodnji Polskavi in v Slov. Gradci. Dne 12. marcija pri sv. Juriji na juž. žel., pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Mariboru in v Selnici na Dravi. Dne 14. marcija v Imenem

pri Podčetrtku. Dne 15. marcija na Bregu v Ptui in v Zdolah.

Dopisi.

Iz Brežic. (Naše nadloge.) Ni še dolgo sem, kar se je bralo o volitvi načelnika okrajnega zastopa v Brežicah in o našem Jaketu! Zdaj Vam pa hočem naznaniti volitev g. župana za mesto Brežice. Kakor se je bralo v „Slov. Gosp.“ bil je voljen za župana gosp. J. Gross; samo ob sebi se lahko razume, da je imenovani Nemec od pete do glave, saj ga drugače gotovo ne bi bili volili. Pa kakor se sliši, odstopi ta gospod v kratkem, iz kaknega uzroka to še ni znano. Najboljši župan bi bil pač Jaka, ker je tast umrlega, ali pa kak Lah, potem bi znalo mesto še laške napisati dobiti, da ne bi samo nemških imelo. To je pač čudno, da je to mesto, v sredi med slovenskim ljudstvom, na meji Kranjske in Hrvaške dežele čisto (?) nemško, še celo tujci, ki pridejo v te kraje, čudijo se temu, češ, kako je to: okolica še slovenska, mesto pa tako nemško, da bodo morali sčasoma celo hlapci Nemci postati! Še več, celo mestni pastir bode moral Nemec biti, kako bode sicer vedel, kaj je prepovedano? Žalostna pa resnična je ta prikazen. V celem mestu lahko na prste prešteješ, dragi bralec, slovenske napise! Pa kako bi bilo tudi drugačo mogoče? Vsi kupci in krčmarji so Nemci, še celo neki mesar, ki zna za silo meso po nemški imenovati, je že ud nemškega šulvereina. Tudi še nekateri učitelji tega kraja že stegujejo roke po judeževih groših. Bati se je toraj, da bodo celo šole postale šulvereinske. Kaj mislite, kam bo še to prišlo in kdo je temu največ kriv? Gotovo tako imenovani „špisburgarji“. To pa so taki ljudje, ki jih je sram biti s kmetom, od čegar žuljev živé, gospoda pa dohajati ne morejo. Kako si je pomagati? Vsak, kdor ima pri sodnji ali pa pri glavarstvu kaj opraviti, naj zahteva vse slovensko, kajti potem bodo uradniki radi se slovenski učili, in če so enkrat uradniki slovenski, potem bodo tudi mestjani čisto drugačnji postali. Ker pa ljudstvo še ni dosti zavedno, tako bi ga morali župani spodbujati. Kako bodo pa to storili, ker so sami nemčurji in le nemško uradujejo, kajti le dve ali tri občine so v tem kraju, katere slovenske vloge delajo. Če se podaš, dragi bralec v Kapele, na hrvaški meji, najdeš tam nemškega (!) župana, akoravno je kmečki sin in ga je slovenska mati vzgojila na slovenskih tleh. Ker se je pa v nemških Brežicah učil trake prodajati, zato je sedaj čisto trd Nemec in kako je prišel ta mož do župana? Mi tega sicer ne znamo, toda najbrž tako, kakor je že navada pri takih volitvah. Če se podaš dalje ob Sotli, prideš na lepo Bizeljsko, kako je pa tam? Ob času volitve se

je sicer bralo, da je zmagala narodna stranka, pa kaka je bila ta zmaga? Koliko slovenskih ulog je pa že novi, tako imenovani narodni župan uložil? Pa kako bi tudi to storil, ker sam malo ali pa nič ne zna, a njegov tajnik je trd Nemec? Kakor se toraj vidi, niste si dragi Bizeljanci veliko ali pa celo nič prebrali, kajti stari župan je vendar še nemški znal, ta pa še tega ne zna. Zdramite se toraj, dragi sorojaki, iz spanja, naj vas, dragi, do sedaj mlačni rodoljubi, spodbuja lepa slovenska pesem, ki pravi:

Slovenec sem, Slovenec sem,
Od zibe do groba
Ne gane moja se zvestoba,
Da vsekdar reči smem:
Slovenec sem!

Iz Krškega. (Prva slovenska stalna učilska razstava.) Šolstvo drugih narodov napreduje iz raznih vzrokov bolje od slovenskega. Poleg drugih prednosti imajo nemške, česke šole tudi več učil, nego slovenske. Po večjih mestih, n. pr. v Gradci, na Dunaji, prirejajo celó učitelji cele muzeje učnih pomočkov ali tako zvane permanentne razstave učil. Jednako učilsko razstavo namerava ustanoviti „Pedagogičsko društvo“ v Krškem za slovenske šole in učitelje. Nabiralo bode po naši ožji in širji domovini in v obče pri založnikih po svetu raznovrstnih učil: knjige za šolo in učitelje, karte, slike, kalupe, aparate, prirodnine in drugo, vse pač, kar šola rabi in kar šoli koristi. Vse nabrane predmete zbiralobode „Pedagogičsko društvo“ v Krškem v lepih prostorih tukajšnje ljudske in meščanske učilnice, kjer bodo stalno razstavljeni vsem slovenskim učiteljem in šolskim prijateljem na ogled. Došla darovana učna sredstva se bodo razglaševala in opisovala v društveni knjigi, v „Pedagogičskem letniku“, in v šolskih listih: v „Učiteljskem Tovarishi“ (v Ljubljani) in v „Popotniku“ (v Mariboru). S tem si dovoljujemo toraj na to novo važno podjetje opozoriti slovensko občinstvo, osobito učiteljstvo slovensko; založnike šolskega blaga in šolske prijatelje pa prositi, da bi blagovolili brezplačno in franko pošiljati primernih predmetov v „prvo slovensko stalno učilsko razstavo“.

Odbor „Pedagogičskega društva“.

Iz Mozirja. (Pobirki) Čas pustnih veselice smo, kakor povsod, tako tudi pri nas končali; in lahko rečemo, da smo ga končali dostojno. Celi program izvršil se je, akopram nas je hotel sneg malo motiti, prav po godu. Uže ob 12. uri prihajali so livrirani kučiji s kučijami in kolesi, da vsprejmejo maske, koje so se sprevoda vdeležiti namenile. Ob 1. uri popoldne zasedli so gospodi zvnaj trga, ter so sprejeli pred hišo g. J. Vrankoviča gospe v svojo sredino. Sedaj so se začeli vozovi — bilo jih je 16 — za trg lepo število — počasi po uli-

cah pomikati. Pred vozovi jezdili so trije jezdeci. Med sprevodom metale so gospe razne vrste sladkorja v občinstvo, koje se je v mnogobrojnem številu po trgu razpostavilo. Ko se je dolga vrsta voz po trgu doli in nazaj, ter po stranskih ulicah prepeljala, pomikala se je z godbo na čelu proti Rečici. Kamor smo se obrnili, povsodi bilo je ljudstvo mnogobrojno zbrano, a ko dojdemo na Rečico, bili smo v istini iznenadeni, kajti ljudstva bilo je tukaj toliko, da smo z vozovi komaj prodrli. Po končanem sprevodu stopili smo pred gostilno g. Čuježa raz voze, da se malo oddahnemo. Tukaj nas je čakalo novo, pa nikakor povšečno iznenadenje. Ko smo namreč zopet vozove zasedli, zapazili smo, da so bile pri večih vozovih vrvice prerezane, in pozneje se je govorilo, da so nas zvnaj trga s cepi in kameni pričakovali, kakor bi hodili na boj. To ni bilo lepo, pa nas ni nikakor motilo, da ne izvršimo našega načrta. Uže ob 6. uri zbirale so se lepe in elegantne maske v krasno okinčanih plesnih dvoranah, kjer se je plesalo in zabavalo do ranega jutra. Najelegantnije maske hočem sledeče naštetiti, ženske: „Dan in noč“, eiganka, odalisk, piskrovezka, dimnikarka in Stajarka. Moške: Kinez, Anglež, harlekin, dva žokeja, rokoko in še drugih veliko število. Vse je bilo lepo vrejeno in bode letošnji pust vsakemu še dolgo v spominu. Da je pa zamogel odbor vse tako lepo in mikavno prirediti, pripomogli so k temu veliko radodarni tržani, kojim se na tem mestu najsrčneje zahvaljujemo.

Iz Celja. (Kat. podporno društvo.) Občni zbor „Katoliškega podpornega društva“ se je vršil, kakor smo naznanili, dne 12. febr. t. l. v ta namen, da se spremenijo društvena pravila tako, naj v prihodnje „katol. podporno društvo“ podpira po razmerah društvenega premoženja tudi po drugih trgih in mestih lavantinske vladikovine enake šole, kakoršna je v Celji pod vodstvom častitih šolskih sester. Društvo je dobivalo do sedaj iz mnogih krajev obilno podpore, tako, da je nekako zavezano, v znak hvaležnosti, tudi drugod priskočiti, ako mu ostanejo dosedanji blagi udje zvesti in mu pristopijo še novi društveniki. Zborovanja so se vdeleževali najodličnejši možje, ktere šteje društvo med svojimi udi in vsi so soglasno pritrdili načelnikovemu predlogu, da se na imenovani način društveni delokrog razširi. Med tem, ko izrekamo najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so do zdaj tako velikodušno podpirali naše podvzette, prosimo najuljudneje, da nam ostanejo zvesti tudi v prihodnje ter nam skušajo pridobivati še novih udov. Društvenina ostane kakor do zdaj nespremenjena, namreč za podpornike vsaj 52 kr. na leto, za redne ude naj manje 2 glđ. na leto; za ustanovnike enkrat za vselej vsaj 40 glđ. Bog daj obilo blagoslova!

— Po zboru se je igrala tombola, za katero oblastnija ni zahtevala — zdaj prvokrat — nobenega davka.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V soboto, dne 10. marca, vrne se že Nj. veličanstvo, svitli cesar iz Bude na Dunaj in sodi se, da je to v zvezi s politiko. In prav vsled nje je bil minister zunanjih zadev, grof Kalnoky, te dni že pri svitem cesarji v Budi. — Znani nemški konservativci, pl. Lienbacher hodi rad svoja pota in njemu še terja načrt postave kneza Liechtensteina glede verske šole vse premalo ter je zato predložil v drž. zboru nov načrt za enako postavo. Po takem je tedaj že troje načrtov, kneza Liechtensteina, mladočeskich drž. poslanec in pa pl. Lienbacherja in bode jih torej brž ko ne drž. zboru — preveč. — Naši sosede, nemški konservativci po srednjem in gornjem Štajarji stojé v precej hudi vojski za versko šolo, liberalni kričači podtikajo jim Bog zna, kaj vse, toda verno, nemški ljudstvo stoji trdno na strani svojih dušnih pastirjev. — Koroške hranilnice so v nekih stiskah. Vlada jim ne dovoli, več, da dajo komu denarja na samo menjico. To pa liberalcem ni po volji, kajti ravno od njih je bilo doslej največ menjic v teh hranilnicah. — Ostudna bolezen osepnice pojema, da si le počasi, v Ljubljani. — V Logatci na Notranjskem snuje se „društvo učiteljev in šolskih prijateljev“. Skrb mu bode za lepo petje in pa za sadjerejo. Mi mu želimo veselo napredovanje. — Podružnica sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Ljubljani se je izrekla odločno za versko šolo. — V Kamnici na Goriškem je umrl te dni T. Rutar v 100. letu svoje dobe. Mož je živel zmerno, največ v gozdu. — Na Primorji je letos veliko uboštvo in vlada pomaga ljudem s tem, da jim daje dela na cestah. Cesta ob klanci pri Ajševici se popravlja in to daje ljudem kacic 8000 gld. zaslužka. Nekaj pomoči je že v tem. — V Opatiji sta prišla te dni Nj. ces. visokosti cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefaniya. Kolikor se sliši, ostaneta ondi blizu do velike noči. — Podporno društvo delalcev v Trstu napravi v vsakem pustu enkrat velik ples. Letos ima celih 519 gld. 44 kr. dobička iz njega. — Mesto Trst še nima v Barkovlje železnice na konje, to se pravi take, pri kateri se vpreže konj, da vleče voz po tiru. Sedaj pa misli, da mu je je treba, kakor ribi vode in bode torej brž ko ne resnica iz nje. — Iz Bosne in Hercegovine pojde več romarjev o veliki noči v Rim, njim na čelu bode nadškof v Serajevu, dr. Stadler. — V mestnem zastopu v Zagrebu je že razpor. Večina je hotela, naj se voli deputacija, da zastopa mesto dne 19. marca v

Djakovem, o zlati maši škofa Strossmayerja, nadžupan Sieber — mož madjarske vlade — pa ni pripustil te izvolitve. Za to je odšla večina iz zbora in ves zbor se je tako razšel, ne da bi se bilo kaj sklenilo. — V Pešti izhaja poslej „Srpski dnevnik“, list je glasilo srbskih poslancev ter zagovarja narodne in verske pravice Srbov. Ali mu bode dolgo življenje? To je največ v rokah madjarske vlade, kajti ona se izpozna na to, kako da se zapre nasprotnim listom sapa.

Vunanje države. Sv. Oče v Rimu vzprejmo skorej vsak den romarje, katerih prihaja še vselej veliko tje. Nemških romarjev je bilo v unem tednu 1200 pri sv. Očetu. — Italija, kar je je liberalne, gleda težko, da še je v Rimu kaj v rokah sv. Očeta. Da se jim dela napotek, zida se sedaj okoli vatikana — stanovanja sv. Očeta — več novih poslopij. Pravi se, da se godi to celó po volji sedanje kraljeve vlade. — Trgovinska pogodba med Italijo in Francijo še ni gotova, toda sedaj je ne ovira več ital. vlada. — Wilson, bogati zet prejšnjega predsednika francoske republike, je vendar le obsojen in sicer dobode 2 leti ječe. zato, ker je imel roke pri prodavanju „zlatih križcev“. — Francozje se hudé na tuje delalce, v njih drž. zboru se pripravlja postava, vsled katere stoji dača na delo tujih delalcev; plača jo nekaj tuj delalec, nekaj pa gospodar, ki mu da delo. Tako se čejo iznebiti Nemcev. — Kakor je znano, je angleška država doslej najmočnisha na morji. Nekaj časa sem pa se jim dozdeva, da imajo premalo bojnih ladij in domoljubi silijo vlado, naj jih, čem več, tem bolj napravi. — Nemška vlada stavi na vzhodnih mejah, tedaj proti Rusiji, več novih železnic in treba ji je za-nje še 20 milj. mark. — Zdravje nemškega cesarjeviča gre hitro navzdol, sedaj tudi zdravniki ne tajé več, da ne bode več dolgo do smrti. — Rusiji dela njen denar preglavico, kajti kakor na naročilo, pada mu cena v tujih državah in vsled tega trpé ruski trgovci veliko škodo. Prejšnji nadškof v Belemgradu, Mihajel, biva sedaj v Petersburgu in je bil te dni pri carji. — Po Bolgariji vre, nihče ne ve, kako dolgo še trpi vlada Koburškega princa. Misli se, da je njegovih dni konec. Kakor gre najnovejše poročilo, izpozna k malu Turčija slovesno, da je vlada Koburškega princa „zoper postavé“. Ako bode to resnica, tedaj je se ve da po njej, kajti rovarji, katerih tam ne manjka odslej lahko vzdignejo glave in kdo še ostane zvest potlej princu? — V Srbiji so volitve za skupščino pri konci in skorej vse so po volji sedanje vlade. — Ob Rdečem morji prede Italijanom, kajti njih zaveznik Debeb, stopil je na stran abesinske vojske in to utegne za-nje biti slabo znamenje. Lani je prišlo v Ameriko, v New-York 317.619 ljudi iz Evrope